

Quyền Tự Quyết định có Hỗ trợ

UCDAVIS
HEALTH

MIND
INSTITUTE

Center for Excellence in
Developmental Disabilities

Trung tâm Vì sự Xuất sắc cho các Khuyết tật về Phát triển (CEDD)

Lời mở đầu

Đây là tập sách mỏng đi kèm với bộ tài liệu trên mạng của Trung tâm Vì sự Xuất sắc cho các Khuyết tật về Phát triển (CEDD), có tại <https://health.ucdavis.edu/mindinstitute/centers/cedd/sdm.html>

Sự tự quyết định có hỗ trợ là một quy trình tự nhiên mà tất cả chúng ta đều tham gia với người thân thương của mình. Chính thức hóa quyền tự quyết định có hỗ trợ trong các quan hệ của chúng ta với người khuyết tật có thể là một cách để đảm bảo rằng chúng ta hỗ trợ chứ không phải bảo vệ thái quá hoặc kiểm soát đời sống của họ. Đối với nhiều người, sử dụng quyền tự quyết định có hỗ trợ có thể loại đi nhu cầu thiết lập sự bảo hộ.* Đối với những người rõ ràng cần có người bảo hộ, sự tự quyết định có hỗ trợ vẫn có thể được sử dụng bằng cách cho những người hỗ trợ tham gia trong các quyết định ảnh hưởng đến đời sống của người cần bảo hộ.

Dự án quyền tự quyết định có hỗ trợ của CEDD được sự tài trợ của WITH Foundation.

Mục lục

- Trang 4: Các quan ngại về Quy trình Bảo hộ
- Trang 5-6: Một cam kết lâu dài khó thay đổi
- Trang 7: Kinh nghiệm của một gia đình về Quyền Bảo hộ
- Trang 8: Khó khăn trong việc chấm dứt Quyền Bảo hộ
- Trang 8: Chế độ Bảo hộ có thể giảm thiểu cơ hội phát huy học hỏi
- Trang 9: Các phương án khác ít hạn chế hơn
- Trang 10: Quyền tự quyết định có hỗ trợ là gì
- Trang 11: Vai trò của Người hỗ trợ
- Trang 12: Các Thỏa thuận về Quyền tự quyết định có hỗ trợ
- Trang 13-14: Các công cụ hợp pháp cho phép người hỗ trợ truy cập
- Trang 15: Nguồn hỗ trợ

Các quan ngại về Quy trình Bảo hộ

Khi một người trẻ khuyết tật sắp đến tuổi 18, gia đình họ thường được khuyến nghị không đúng là họ phải xin quyền giám hộ, nếu không họ sẽ không còn quyền thu nhận thông tin hoặc hướng dẫn và hỗ trợ trong các lĩnh vực y tế, giáo dục và các dịch vụ khác.

Tuy một số người khuyết tật có thể cần được giúp đỡ để hiểu các thông tin phức tạp, chế độ bảo hộ là giải pháp hạn chế nhất để cung cấp sự hỗ trợ.

Susan Mizner, J.D., Chương trình các Quyền của Người khuyết tật của ACLU (ACLU Disability Rights Program): "Một trong những vấn

đề của sự giám hộ và bảo hộ là người trẻ khuyết tật về phát triển thường được đặt dưới quyền giám hộ hoặc bảo hộ khi họ vừa tròn 18 tuổi. Và với sự hiểu biết tối thiểu về trẻ có khuyết tật về phát triển, hăng ta biết là các em phát triển khác nhau. Không phải là họ không phát triển.

Như vậy, một người 18 tuổi có khuyết tật về phát triển vẫn tiếp tục học hỏi thêm những kỹ năng. Chúng ta sẽ không bao giờ muốn họ "đóng băng" lại trong một khung thời gian nhất định với chỉ những kỹ năng mà họ có tại thời điểm đóng băng đó. Khi chúng ta áp đặt sự giám hộ trên họ ở tuổi 18, chủ yếu chúng ta cho tòa án đóng băng thời điểm đó lại với những kỹ năng mà người được giám hộ đang có lúc bấy giờ, và họ bị tước đi kỹ năng tự quyết định có nghĩa là họ bị tước đi những cơ hội phát triển kỹ năng đó."

Một cam kết lâu dài khó thay đổi

Để mở hồ sơ xin quyền bảo hộ, một người – thường là cha hoặc mẹ – sẽ nộp đơn kiến nghị tòa án chỉ định người bảo hộ cho một người nào đó.

Chỉ có thẩm phán mới có thể ban quyền, thay đổi hoặc chấm dứt quyền bảo hộ.

Vì các hạn chế của chế độ bảo hộ rất ít khi nào được thay đổi hoặc đảo ngược, nên sự bảo hộ sẽ khóa người ta vào một thỏa thuận lâu dài và thường là vĩnh viễn mà theo đó những người khác sẽ lấy các quyết định có tính cách ràng buộc pháp lý dùm cho họ.

*Susan Mizner, J.D.,
Chương trình các
Quyền của Người
khuyết tật của ACLU
(ACLU Disability Rights
Program): Đôi khi, cha
mẹ ra trình tòa để xin*

*quyền bảo hộ chỉ cho một hoặc hai lĩnh vực
quyết định mà thôi. Nhưng một khi bạn đã
bước vào phạm trù tòa án rồi, thì vị thẩm
phán sẽ là người lấy trách nhiệm quyết
định xem người khuyết tật trưởng thành sẽ
cần được giúp đỡ trong những lĩnh vực
nào.*

*Claudia Center, J.D.,
Chương trình các
Quyền của Người
khuyết tật của ACLU
(ACLU Disability Rights
Program): Một điều mà
chúng tôi thường thấy
là khi cả hai cha mẹ*

*đều ra tòa, ví dụ họ ly dị, và mỗi bên đều
xin tòa cho họ làm người giám hộ cho con
trai hoặc con gái khuyết tật của họ. Và cả
hai cha mẹ đều không thể quyết định với
nhau ai sẽ là người giám hộ. Đôi khi, tòa sẽ
nói, vậy thì tòa sẽ chỉ định bên thứ ba này
làm giám hộ, như vậy chẳng phải cha, cũng
chẳng phải mẹ; hóa ra là một người lạ hoặc
đối với cha mẹ và một người lạ hoặc đối với
người khuyết tật đó. Cha mẹ đôi khi có thể
bị bất ngờ trước các quyết định tương tự
của tòa án.*

Các gia đình thường không biết đến những rắc rối tiềm năng của chế độ bảo hộ, cũng như không biết đến các phương sách khác để hỗ trợ người thân của mình. Có những trường hợp mà người bảo hộ có thể không sẵn sàng hoặc không muốn lấy những quyết định mà đáng lý ra họ phải lấy. Điều này là đặc biệt khó khăn khi mà người được bảo hộ có khả năng tự mình lấy quyết định cho chính mình.

Clarissa Kripke, M.D., UCSF: Tôi có bệnh nhân có người bảo hộ do tòa án chỉ định nhưng người này chưa bao giờ gặp mặt người mà họ phải hỗ trợ; họ cũng không đến

thăm khi mà người họ bảo hộ phải nằm bệnh viện. Đôi khi người bảo hộ tuy không nắm vững tình hình nhưng vẫn ký đại vào phiếu chấp thuận có hiệu biết, ngay cả khi họ không hiểu gì về các ưu tiên của người họ phải bảo hộ, ngay cả khi họ không có giao tiếp gì nhiều với người đó. Những lúc khác, khi không liên lạc được người bảo hộ hoặc người bảo hộ ngại lấy quyết định, người bệnh không được chăm sóc vì họ không có phiếu chấp thuận có hiệu biết đã ký tên và họ không ở trong tình trạng cấp cứu. Điều này khiến cho sự chăm sóc bị trì hoãn một cách rất có hại.

Kinh nghiệm của một gia đình về Quyền Bảo hộ

Linda Demer, M.D., phụ huynh: Lý do tôi xin quyền bảo hộ là vì các điều hành viên nhà trường nói với tôi là tôi cần làm điều này, nếu không con trai của tôi sẽ phải tham gia các cuộc họp IEP một mình và cháu một mình sẽ phải yêu cầu các dịch vụ cho chính bản thân cháu. Cho nên tôi tìm đến một luật sư có kinh nghiệm cung cấp sự bảo hộ và bà đã không đề nghị những phương sách nào khác hơn và nhà trường cũng không. Cho nên tôi không hề biết về những phương sách nào khác hơn là xin quyền bảo hộ.

Tôi đã xin rút lui khỏi trách nhiệm làm người bảo hộ, đó là tất cả những gì tôi có thể làm. Thật không có cách nào khác hơn. Và khi tôi rút lui, tòa án đã chỉ định một người bảo hộ chuyên nghiệp. Công ty bảo hộ chuyên nghiệp mới này nằm cách Los Angeles và cách căn hộ của anh khuyết tật một tiếng rưỡi, cho nên họ rất khó mà đáp ứng kịp thời trong trường hợp khẩn cấp. Và cũng có nghĩa là họ không thể đến thăm đều đặn. Tôi không nghĩ là công ty mới này có thì giờ đến thăm anh từ nơi xa xôi như vậy và như thế không có thì giờ nói chuyện và tìm hiểu về anh ta.

Con trai tôi bây giờ đã 29 tuổi và trong những năm vừa qua cháu tiếp tục lớn lên đáng kể. Cháu đã học cách tự quyết định lấy nhiều điều, học cách trao đổi tốt hơn, học cách truyền đạt những quyết định của cháu và tỏ ra nhất quán trong những quyết định của mình. Tôi rất vui mừng – nay cháu làm ba công việc bán thời gian, cháu đã thuê một căn hộ ra ở riêng, cháu tự đi mua sắm, tự lo tiền bạc, tự nấu và tự dọn dẹp lấy.

Theo tôi nghĩ, con trai tôi nay đủ chín chắn và có thể hiểu các quyết định của mình và hiểu các lời giải thích, cho nên sẽ rất tốt nếu cháu được tham gia phương án tự quyết định có hỗ trợ. Các bác sĩ của cháu cho rằng họ có thể giải thích cho cháu bằng cách mà cháu hiểu được và cháu có thể thực sự đồng ý chấp thuận. Như thế, chỉ cần có người nào ở đó giải thích thêm và người này hiểu ngôn từ của cháu, để làm rõ ý nghĩa của mọi từ ngữ đặc biệt hoặc dùng ngôn từ mà cháu hiểu được. Với cách hỗ trợ như vậy, tôi nghĩ là cháu có đủ khả năng để tự mình quyết định cháu muốn gì hoặc cháu không muốn gì.

Một số người đề nghị chúng tôi hãy bỏ quyền bảo hộ, khi mà cậu ấy đã lớn lên rất nhiều, và khi tôi hỏi luật sư về điều này thì luật sư cho biết là kể như quy trình bảo hộ là một quy trình không đảo ngược được hoặc vô cùng khó khăn để hủy bỏ.

Khó khăn trong việc chấm dứt Quyền Bảo hộ

Quy trình nỗ lực chấm dứt sự giám hộ đòi hỏi phải có tiền, phải thuê luật sư, thu thập nhiều báo cáo và kết quả đánh giá, tham gia các phiên tòa xét xử, đồng thời phải có một thẩm phán chịu chấm dứt sự giám hộ.

Colleen Sonneborn, J.D., Luật sư biện hộ công của Quận hạt Marin: Tôi đã từng đại diện cho khoảng 150 khách hàng trong thời gian 10 năm về quyền bảo hộ hạn chế và trong thời gian đó, tôi đã đại diện cho khoảng 5 người gặp trường hợp mà vấn đề là quyền bảo hộ có được chấm dứt hay không. Rất nhiều người đi vào con đường bảo hộ, nhưng lại rất ít người có thể rút ra khỏi con đường bảo hộ. Sau này cũng sẽ rất khó mà phủ nhận sự bảo hộ vì lúc đó người được bảo hộ sẽ là người phải gánh chịu trách nhiệm cung cấp tất cả mọi bằng chứng để thoát khỏi chế độ bảo hộ.

Chế độ Bảo hộ có thể giảm thiểu cơ hội phát huy, học hỏi

Susan Mizner, J.D., Chương trình các Quyền của Người khuyết tật của ACLU (ACLU Disability Rights Program): Phần đông các gia đình và các luật sư và thẩm phán ban quyền bảo hộ hoặc giám hộ với ý nguyện là để bảo vệ một cá nhân nào đó. Hành động này có ý rất tốt. Nhưng một tờ giấy pháp lý không cung cấp được sự bảo vệ đó. Và thực tế là một người giám hộ ít khi có thể cung cấp được sự bảo vệ đó. Các nghiên cứu đã cho thấy rằng cách bảo vệ tốt nhất là tập cho người đó phương cách quyết định, phương cách xác định những tình huống nguy hiểm. Quyền năng của sự tự quyết để người đó biết cách nói "không" hoặc biết cách yêu cầu được giúp đỡ. Đó là điều mà làm cho người ta được an toàn, không phải một tờ giấy.

Clarissa Kripke, M.D., UCSF: Quyền lựa chọn và tự kiểm soát đời sống của mình là những gì tạo nên sự an toàn. Có thể nói, "Tôi tin tưởng người này và tôi muốn họ giúp tôi" hoặc "Tôi không tin tưởng người này và tôi không muốn họ giúp tôi", đó là điều giúp cho người ta được an toàn.

Các phương án khác ít hạn chế hơn

Đa số các luật tiểu bang quy định rằng chỉ có thể ban quyền giám hộ khi mà không có phương sách nào khác ít hạn chế hơn. Ngay cả Hiệp hội Quyền Giám hộ Quốc gia (National Guardianship Association) cũng tuyên bố rằng "Phương sách giám hộ chỉ được sử dụng khi mà không có những phương sách hỗ trợ khác ít hạn chế hơn." Những phương sách khác thay cho sự giám hộ, gồm cả sự tự quyết định có hỗ trợ, cần luôn được tìm hiểu đến và đánh giá bất kỳ khi nào có thể trước khi bắt đầu quy trình giám hộ."

Trên thực tế, trong số những người đã trải qua quy trình bảo hộ, rất ít người cho biết là đã có những cuộc bàn thảo hoặc tìm hiểu về những phương sách khác ít hạn chế hơn là sự giám hộ.

Robin Hansen, M.D., UC Davis MIND Institute: Tôi nghĩ quyền tự quyết định có hỗ trợ phải là tùy chọn đầu tiên mà cha mẹ, gia đình và cá nhân khuyết tật cần bắt đầu suy nghĩ đến khi cá nhân này sắp đến tuổi 18. Và tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta là những người hỗ trợ thanh thiếu niên trong quá trình này, cần phải biết rõ về quyền tự quyết định có hỗ trợ, chúng ta cần biết quy trình này là gì, ai là những người có thể giúp họ phát triển và hướng dẫn họ trong quá trình lấy quyết định đó. Thay vì giới thiệu tùy chọn này ban đầu như sau "Phần đông người ta chọn sự bảo hộ hoặc sự giám hộ, nhưng có cái này gọi là sự tự quyết định có hỗ trợ." Tôi nghĩ mình cần đảo ngược câu này lại và khởi đầu như thế này, "Nào chúng ta hãy suy nghĩ và bàn về sự tự quyết định có hỗ trợ, xem phương án này có phù hợp với bạn và gia đình của bạn hay không."

Clarissa Kripke, M.D., UCSF Có lúc khi tôi phải giải thích cho bác sĩ biết SDM là gì, tôi lấy ví dụ của người môi giới văn hóa hoặc người thông dịch. Người đó có mặt để hỗ trợ, hỗ trợ sự trao đổi và đảm bảo sao cho hai bên hiểu rõ nhau. Chứ họ không có mặt để chiếm hữu quan hệ của bạn với bệnh nhân của bạn hoặc để lấy quyết định thay cho bệnh nhân.

Quyền tự quyết định có hỗ trợ là gì?

Clarissa Kripke, M.D., UCSF Khi chọn một quyết định có nghĩa là bạn đã hiểu các tùy chọn mình có, các nguy cơ và ích lợi của mỗi tùy chọn, so sánh chúng và truyền đạt quyết định của mình. Người ta có thể gặp khó khăn với bất kỳ phần nào của quy trình này. Đôi khi người ta cần sự hỗ trợ để hiểu các tùy chọn mình có hoặc các nguy cơ và ích lợi, đôi khi người ta cần sự hỗ trợ để so sánh chúng, để giúp họ hiểu quy trình đó như thế nào, có người thì cần sự hỗ trợ để truyền đạt quyết định của họ.

Sự tự quyết định có hỗ trợ là một phần tự nhiên trong mọi quan hệ. Khi người mình quen gặp phải những chuyện căng thẳng hoặc khó khăn, mình ủng hộ họ bằng những cách tương tự. Người khuyết tật có thể gặp nhiều hoàn cảnh cần được hỗ trợ hơn, nhưng thường họ có khả năng tự lấy nhiều quyết định với sự hỗ trợ thích hợp.

Sự tự quyết định có hỗ trợ bắt đầu với người đó chọn các cố vấn tin cậy mà họ có thể nhờ giúp đỡ. Các cố vấn này được gọi là những người hỗ trợ. Vai trò của người hỗ trợ là giúp đỡ nhưng không lấy quyết định giùm cho người đó. Người nhận sự hỗ trợ là người quyết định. Bất kỳ ai cũng đều có thể làm người hỗ trợ, miễn là họ được chính người khuyết tật *chọn* và *tin cậy* họ trong vai trò này.

Clarissa Kripke, M.D., UCSF: Một yếu tố hỗ trợ vô cùng quan trọng trong quan hệ tự quyết định có hỗ trợ là chính người sử dụng sự hỗ trợ chọn những người cung cấp sự hỗ trợ cho mình. Điều quan trọng nhất là người mà bạn chọn làm người hỗ trợ cho bạn là một người mà bạn tin cậy là sẽ tôn trọng các quyết định của bạn, chứ không phải để lấy quyết định giùm cho bạn.

Vai trò của Người hỗ trợ

Người hỗ trợ có thể giúp người quyết định bằng cách:

- Giải thích các thông tin
- Bàn thảo các vấn đề
- Nhắc lại những kinh nghiệm đã qua
- Phân tích các tùy chọn
- Đảm bảo không vội vàng hoặc không có áp lực
- Truyền đạt ý nguyện nếu cần

Susan Mizner, J.D., Chương trình các Quyền của Người khuyết tật của ACLU (ACLU Disability Rights Program): Người hỗ trợ là người cung cấp lời khuyên. Người hỗ trợ có thể xem xét những tùy chọn khác nhau, có thể giúp đánh giá những cái lợi cái hại, có thể giúp phiên dịch các thông tin ra ngôn ngữ đơn giản hoặc giúp truyền đạt các quyết định để người ngoài hiểu. Người quyết định là cá nhân có khuyết tật.

Nhiều người thích có một nhóm người hỗ trợ. Như thế sẽ có nhiều ý kiến khác nhau rộng rãi, đồng thời giúp người quyết định chọn lựa ai sẽ là người để họ bàn thảo về những vấn đề cụ thể hơn.

Susan Mizner, J.D., Chương trình các Quyền của Người khuyết tật của ACLU (ACLU Disability Rights Program): Một trong những khía cạnh của sự tự quyết định có hỗ trợ mà chúng tôi thích nhất là rất ít khi nào chỉ có một người hỗ trợ mà thôi. Thông thường thì có hai và thường xuyên có ba người hỗ trợ, cho nên sẽ có nhiều hơn một người để kiểm tra xem người khuyết tật có bình yên hay không, để có thể khám phá ra vấn đề nếu có, xem có nhiều sự hỗ trợ hơn là cần thiết hay không, hoặc có người nào sao nhãng trách nhiệm hoặc tỏ ra lạm dụng hay không.

Claudia Center, J.D., Chương trình các Quyền của Người khuyết tật của ACLU (ACLU Disability Rights Program): Người khuyết tật có thể muốn có nhiều người hỗ trợ khác nhau để giúp với việc quyết định trong những lĩnh vực khác nhau. Ví dụ: người khuyết tật trẻ tuổi có thể muốn cha hoặc mẹ làm người hỗ trợ để giúp họ lấy các quyết định về tài chính; hoặc giúp họ ký hợp đồng thuê căn hộ, đây đúng là vai trò điển hình cho cha hoặc mẹ làm người hỗ trợ vì họ giúp đỡ được trong việc này. Tuy nhiên, người khuyết tật có thể không muốn nói chuyện với cha mẹ mình về những quan hệ tình cảm của họ, cũng dễ hiểu thôi. Hoặc về những quyết định rất mật thiết, nên trong trường hợp này, có lẽ một anh chị em hoặc một người bạn có thể đóng vai trò hỗ trợ này. Như vậy, thỏa thuận có thể nêu cụ thể lĩnh vực nào đi với người hỗ trợ nào.

Các Thỏa thuận về Quyền tự quyết định có hỗ trợ

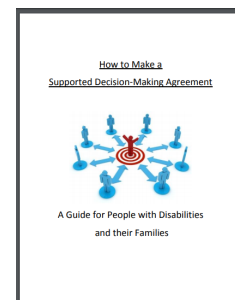
Phương sách tự quyết định có hỗ trợ có thể được thực hiện không chính thức, nhưng nhiều người cho rằng rất nên có một thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ. Thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ giúp xác định ai sẽ tham gia vào nhóm hỗ trợ, đồng thời nêu rõ (các) vai trò của mỗi người hỗ trợ.

Có nhiều biểu mẫu về thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ mà có thể được tùy chỉnh cho từng người. Nội dung thỏa thuận và các thành viên trong nhóm hỗ trợ có thể được thay đổi bất kỳ lúc nào, tuy rằng nên họp nhóm đầy đủ khi có thay đổi để các thành viên trong nhóm biết về các thay đổi và tin tưởng rằng các thay đổi được thực hiện trên cơ sở thiện chí.

Các thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ cần được viết bằng ngôn ngữ đơn giản và nên được đọc to lên hoặc giải thích nếu cần thiết.

Thỏa thuận cho phép người khuyết tật chọn các lĩnh vực mà họ nghĩ họ cần được giúp đỡ và quyết định người hỗ trợ nào giúp trong mỗi lĩnh vực nào. Họ có thể có hơn một người giúp đỡ trong một số lĩnh vực và không cần có ai giúp đỡ trong các lĩnh vực khác.

Bạn có thể tìm thấy tập sách mỏng *Làm cách nào thực hiện Thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ (How to Make a Supported Decision-Making Agreement)* trên trang mạng của chúng tôi tại <https://health.ucdavis.edu/mindinstitute/centers/cedd/sdm.html>

Các công cụ hợp pháp cho phép người hỗ trợ truy cập

Vì sự tự quyết định có hỗ trợ là một thủ tục không chính thức, có những lúc những người hỗ trợ người khuyết tật cần có những phương sách để tiếp cận thông tin hoặc tham gia một số các cuộc hẹn. Để giúp chúng ta hiểu hơn, ta có thể nghĩ đến cách mà ta hỗ trợ người trưởng thành đang phát triển bình thường hoặc người thân cao niên không có người bảo hộ. Điều cũng không kém quan trọng là xác định sự hỗ trợ từ gia đình hoặc các dịch vụ mà người đó đã và đang nhận hoặc có thể tiếp cận.

- Nếu người đó cần được giúp đỡ để xác định hoặc trả lời những thư quan trọng, người trong gia đình hoặc các nhà cung cấp dịch vụ có thường giúp trong việc này hay không? Nếu cần, thư từ Sở An sinh Xã hội hoặc những nơi quan trọng khác có thể được gửi về địa chỉ của một người hỗ trợ rồi được xét duyệt cùng với người đó.
- Nếu người đó cần được hỗ trợ về tài chính, hãy tính tới việc hỗ trợ tự nhiên hoặc, nếu cần, thiết lập một bên được trả tiền.
- Nếu người hỗ trợ cần tiếp cận các thông tin nhạy cảm, người hỗ trợ có thể đi theo người đó đến các cuộc hẹn hoặc có mặt tại các lần trao đổi qua điện thoại, với sự chấp thuận của người đó. Nếu cần, người đó có thể ký giấy cho phép tiết lộ thông tin cho người hỗ trợ. Ở phần cuối của tập sách mỏng *Làm cách nào thực hiện Thỏa thuận tự quyết định có hỗ trợ* trên trang mạng của chúng tôi, có các biểu mẫu đơn giản về phiếu HIPAA chấp thuận cho tiết lộ thông tin y khoa và mẫu tiết lộ thông tin giáo dục.
- Biểu mẫu Chỉ thị trước về trị liệu đã được đơn giản hóa và người khuyết tật đã sử dụng biểu mẫu này để cho phép các người hỗ trợ giúp họ trong việc lấy quyết định về y tế. Trang mạng PREPARE có các biểu mẫu Chỉ thị trước về trị liệu phù hợp cho mỗi tiểu bang bằng nhiều ngôn ngữ khác nhau.

<https://prepareforyourcare.org/advance-directive-library>

Để biết thêm thông tin về việc sử dụng các phương sách xã hội và pháp lý khi hỗ trợ người khuyết tật, vui lòng tham khảo ấn phẩm của California về Các Quyền của Người khuyết tật, *Quyền bảo hộ hạn chế và Các phương sách thay thế (Limited Conservatorships and Alternatives)*, và ấn phẩm của Viện Luật sư Hoa Kỳ, *Công cụ THỰC TIỄN cho Luật sư (PRACTICAL Tool for Lawyers): Các bước thực hiện sự tự quyết định có hỗ trợ (Steps in Supporting Decision-Making)* trên trang nguồn lực và trên trang mạng của chúng tôi tại <https://health.ucdavis.edu/mindinstitute/centers/cedd/sdm.html>

Nguồn hỗ trợ

- Bộ công cụ thực hiện Quyền tự quyết định có hỗ trợ của CEDD (CEDD Supported Decision-Making Toolkit)
 - <http://www.ucdmc.ucdavis.edu/mindinstitute/centers/cedd/sdm.html>
- Nguyên tắc California về Các Quyền của Người khuyết tật (Disability Rights California Principles): Chế độ bảo hộ cho Người khuyết tật (Conservatorship of Persons with Disabilities)
 - <https://www.disabilityrightsca.org/legislation/principles-conservatorship-of-persons-with-disabilities>
 - Chế độ bảo hộ hạn chế và các Phương sách thay thế (Limited Conservatorships & Alternatives)
 - <https://www.disabilityrightsca.org/system/files/file-attachments/557801.pdf>
- Văn phòng Chăm sóc chính về Phát triển của UCSF (UCSF Office of Developmental Primary Care)
 - <http://odpc.ucsf.edu/supported-health-care-decision-making>
- Thư viện về Quyền tự quyết định có hỗ trợ của ACLU (ACLU Supported Decision-Making Library)
 - <https://www.aclu.org/other/supported-decision-making-resource-library?redirect=supported-decision-making-resource-library>
- Hội đồng quốc gia về Khuyết tật, "Ngoài vòng giám hộ", Báo cáo 2019 (National Council on Disability, "Beyond Guardianship" 2019 Report)
 - https://ncd.gov/sites/default/files/NCD_Guardianship_Report_Accessible.pdf
- Hội đồng quốc gia về Khuyết tật, "Biến các Quyền thành Thực tế", Báo cáo 2019 (National Council on Disability, Turning Rights into Reality" 2019 Report)
 - https://ncd.gov/sites/default/files/NCD_Turning-Rights-into-Reality_508_0.pdf
- Viện Luật sư Hoa Kỳ (American Bar Institute)
 - <https://www.americanbar.org/groups/disabilityrights/resources/article12.html>
 - https://www.americanbar.org/content/dam/aba/administrative/law_aging/PR_ACTICALGuide.pdf
- Chỉ thị trước về trị liệu của PREPARE (PREPARE Advanced Directives)
 - <https://prepareforyourcare.org/download-blank-ad/CA-PREPARE-Advance-Directive-Vietnamese-Standard-Bilingual.pdf>
 - <https://prepareforyourcare.org/advance-directive-state/ca>
 - <https://betterhealthwhileaging.net/end-of-life-planning-easy-advance-directives-through-prepare/>